

tror ikke, at det er ret forsvareligt, saaledes at forlykke Forholdene i en By, som det her vil ske, og den vestlige Del af Aarhus søler ogsaa, hvor stærkt dens Interesser ere truede ved at faa den nordlige Linie, og det viser sig bedst ved den private Tegning til de forskellige Linier. Der er til den nordlige Linie tegnet ialt i Aarhus By 65,000 Kr., og deraf har en enkelt Mand tegnet 25,000, men til den sydlige Banelinie er der tegnet over 200,000 Kr. privat. Det forekommer mig, at dette er et Vidnesbyrd om, hvorledes Aarhus vilde føle sig brøstholden, dersom Jærnbanen skulde gaa den anden Vej. Saa talte det ærede Medlem for Standerborg Amts 2den Valgkreds som Repræsentant for Standerborg og mente, at han ansaa sig for forpligtet til at varetage Standerborgs Interesser, og de vilde blive mere truede af den sydlige Linie end af den nordlige. Men den sydlige Linie gaar 2 Mil Nord for Standerborg, det er det nærmeste, den kommer Byen, og det forekommer mig virkelig ikke, at man kan sige, at man truer en By's Interesse, fordi man lægger en Jærnbane 2 Mil borte fra den. Jeg betoner dette, for at man ikke skal sige, at jeg har overdrevet, det tør jeg nok paastaa, at jeg ikke har. Standerborg Amtsraad har desuden ikke haft samme Mening som det ærede Medlem, thi det har tegnet samme Bidrag til hvilken af Linierne, der blive valgte, og sikkert er det, at de Byer, der ligge Syd for Jærnbanen, altsaa ved den sydlige Linie, og som man mener, man vil berøve Standerborg, den Dag i Dag hovedsagelig tage til Aarhus pr. Bogn, skønt de have 1/2 Mil længere til Aarhus end til Standerborg. Og hvorfor gøre de det? Fordi Aarhus er et langt bedre Affætningssted for deres Produkter og lige saa et bedre Sted for Indløb af Foderstoffer o. s. v. paa Grund af de mange en gros Handelsforretninger i Aarhus. Desuden er det ikke mig bekendt, at selve Standerborg har rejst nogen Indsigelse imod det. Jeg har hørt i den Egn i nogle Aar og ved noget om, hvad der rører sig i Standerborg; og det eneste, jeg har mærket, er, at en Medafor et Par Gange har skrevet nogle Artikler i „Standerborg Avis“ mod denne Linie, men jeg tror ikke, at det ærede Medlem skal kunne paavise, at der fra Standerborg som Helhed eller fra Autoriteterne er gjort nogen Indsigelse derimod. Jeg vil ogsaa tilføje, at det forekommer mig et lidt underligt Standpunkt, det ærede Medlem indtager. I det Djeblig, han holder saa stærkt paa den nordlige Linie, er det Byerne i hans Valgkreds, han forhindrer i at faa Del i den Jærnbane; de Byer, der

ligge Syd for Bisping, Søballe, Bengo og andre Byer der omkring, ville kunne benytte den sydlige Linie, men de ville slet ingen Gavn kunne have af den nordlige. En Ting er altsaa sikker, at den sydlige Linie vil faa en langt større Befolkning at betjene endogsaa pr. Banemil end den nordlige, og den har ikke de Ulemper, der ere ved den nordlige Linie derved, at man, naar man kommer til Brabrand, skal standse for at komme over paa Statsbanen, idet Driftsudgiften derved ikke vil blive betydelig mindre, medens en hel Del af Indtægten vil gaa over til Statskassen. Saa talte det ærede Medlem om, hvad der var tegnet til den sydlige Linie, og hvad der var tegnet til den nordlige. Dersom han ikke var kommen ind derpaa, skulde jeg ikke have berørt det, thi det bliver jo Ministerens Sag, naar den Tid kommer, at give Concessjonen, om Betingelserne ere til Stede. Men jeg vil spørge det ærede Medlem om, hvad han egentlig ved om, hvad der er tegnet til den nordlige Linie. Jeg skal nemlig gøre opmærksom paa, at den Gang man tegnede til den nordlige Linie, tegnede man til en Linie, der gik fra Hammel til Marslev og der løb ind i Statsbanen, altsaa under Forudsætning af at Trafikken derfra løb videre paa Statsbanen ind til Aarhus i Lighed med Aarhus—Ødberbanen; man tegnede under den Forudsætning, at Banen blev ført ind til Statsbanen ved Marslev Teglværk, og at man fik Lov til derfra at benytte Statsbanen og køre ind til Statsbanegaarden i Aarhus. Det har nu imidlertid ikke kunnet lade sig udføre, fordi Statsbanen, hvad der vist ogsaa er i sin Orden har nægtet at tage imod den private Bane. Den sydlige Linie havde for Resten tænkt paa det samme, at den skulde gaa ind til Tjisterhøj og derfra videre. Jeg vil gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at de Bengo, der vare tegnede til den saakaldte nordlige Linie, vare ikke tegnede til Hammel—Brabrand Linien, men til den Linie, der ved Marslev Teglværk skulde støde til Statsbanen under Forudsætning af, at man dernæst kom med Statsbanen til Aarhus, og hvorvidt Kommunerne ville føre deres Tegning over paa denne anden Bane, er et andet Spørgsmaal. Jeg mener nu, at der er tegnet saa klæffeligt til begge Linier, at vi ikke behøve at drøfte det her; det er jo et Spørgsmaal, som vil blive afgjort af den højtærede Indenrigsminister. Efter det, jeg her har udviklet, kan jeg ikke se andet, end at Spørgsmaalet for den paagældende Egn om at faa